

Visez Zalăul de mâine

Cristina PETRE

Orașul în care trăim respiră ca și noi, pentru că el este o parte din noi, iar noi o parte din el. Stă... se uită la noi și este supărat, dar tace! Câteodată se enervează, însă nici atunci nu are curajul să spună ceva. Tace! Și se uită la noi! E înduioșător, e trist, ne plânge pe umăr, ar vrea să ne tragă o palmă când ne batem joc de el, dar tace... și privește spre infinit, spre viitor... Tu ai putea face acest lucru? Să taci? Vrea să ne întrebe ceva, dar tace... Tace fiindcă știe ca și dacă ne-ar întreba tot nu s-ar schimba nimic. Poate doar el ar deveni mai tăcut, iar întrebările lui ar rămâne retorice... Însă el tace... se uită lung la noi... și speră! Speră că într-o zi toți vom ști că el este o parte din noi, iar noi o parte din el.

Visez și eu alături de el ca Zalăul de mâine va fi un oraș mai curat, mai puțin poluat și mai iubit de noi toți, va fi roua dimineții și căldura inimilor noastre, va fi leagănul copilăriei, va fi locul unde vom căuta odihna la umbra copacilor, răcoare în mijlocul parcului sau în apropierea fântânilor cristaline, căldură pe aleile înșorite, frumusețe și echilibru în mijlocul cartierelor. Are și va avea mereu atât de mult să ne ofere și noi îl prețuim atât de puțin!

Poate în viitor oamenii îl vor înțelege mai bine și îl vor ocroti mai mult. Sper ca în Zalăul de mâine toată lumea va ști că viața este un dar foarte frumos, de fapt cel mai frumos și nimeni nu va mai încerca să i-o fure orașului meu, orașului tău, orașului nostru. Sper că mâine nimeni nu-și va mai petrece majoritatea timpului stând întunecat, morocănos, cufundat tot mai mult în grijile cotidiene, fără să-și dea seama cât de norocos este, fie și pentru faptul că poate privi în fiecare dimineață răsăritul soarelui din orașul lui.

Vom avea suficiente resurse pentru a crea frumos în orașul de mâine, pentru a trăi frumos, de a dobândi ceea ce avem nevoie, de a ne pune în slujba celor slabi pentru a dobândi putere, de a ne apăra demnitatea pentru a nu fi umiliți, de a fi dreپți pentru a ni se face dreptate, de a face voia lui Dumnezeu pentru ca și voia noastră să fie făcută.

Să ne bucurăm că trăim, că putem iubi, că putem învăța din greșeli, că putem lăsa ceva în urmă.

Vreau ca cei ce ne vor urma să trăiască într-un oraș mai curat, mai frumos, mai vesel. Voi?